ALPHABETA INDICA

ID EST

GRANTHAMICUM
SEU SAMSCRDAMICO - MALABARICUM
INDOSTANUM
SIVE VANARENSE
NAGARICUM VULGARE
ET TALINGANICUM

ROMAE MDCCXCI.

Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidum Facultate.

LINGUARUM ORIENTALIUM

STUDIOSO LECTORI

FR. PAULINUS A S. BARTHOLOMAEO

CARMELITA DISCALCEATUS

MALABARIAE MISSIONARIUS

S. D

Quatuor praecipua Indiae orientalis alphabeta inter se accurate collata & in exiguam molem contracta tibi, amice lector, exhibeo Dum ita ea sub oculos tuos pono, nequaquam mihi animus est per illa Indicas has linguas docendi, nam ad hoc non tantum litterae simplices & radicales quas heic solas exhibemus, necessariae sunt, sed etiam aliae pene infinitae quae ex his componuntur, & vario, ut aiunt, ductu sibi invicem implectuntur. Numerus harum, & varii nexus, quibus in his alphabetis usque ad decem millia & amplius litterarum formari possunt pro diversa nempe vocabulorum ratione, & necessitate, ex ipsis peculiaribus harum linguarum grammaticis institutionibus sunt ediscendi. Et quidem circa litteras Granthamicas seu Samscrdamico-Malabaricas consule Alphabetum Grandonico Malabaricum, sive Samscrudonicum (1) iam dudum a R.P.Clemente a Iesu Commissionario meo editum, in quo quidem litterae vulgares pleraeque & ex iis com-

A 2

(1) Romae 1772. typis S.C. de Prop.Fide.

litterarum non solum radicalium, sed etiam plurium compositarum reperiet. Verum quidem est, litteras ab Anglis allatas paullisper ab his discrepare quoad earum formam, sed nihilo differunt quoad numerum, vim, valorem, potestatem & pronuntiationem. Quare nos etiam, neglecto illo Anglicano, hoc alphabetum R. P. Beligatii cum aliis Indicis contulimus, ut intimam non solum quoad litteras, sed etiam quoad Indicas linguas inter se affinitatem demonstraremus.

Ex iis, quae Angli ad suum Alphabetum praefati sunt, apparet, litteras illas, quas R. P. Beligatius affert, & Brahmhanicas vocat, ab illis Nagaricas vocari, & eas ut perfectissimas ab ipsis valde commendari. Hoc itaque sensu, quod litterae illae, sive Nagaricas sive Brahmanicas dicas, ad scribendam litteralem Brahmanum linguam sufficiant, tolerabilis est eorum sententia, & judicium. Ast si ipsi quidem intelligant praeter illas litteras, quas ipsi afferunt, nullas alias in Indiis reperiri, quibus sacra illa litteralis Brahmanum lingua perfectissime scribi possit, in eo certe ipsi alucinantur. Quare ad eos refellendos & ad alios convincendos nos Alphabetum Granthamicum, seu Samscrdamico-Malabaricum, & Talenganicum, quod hactenus nullus quod sciam litteris mobilibus edidit, cum Anglicano contulimus, & invicte demonstravimus haec ultima duo, Granthamicum nempe & Talenganicum ipsi Nagarico per omnia aequiparari debere, quin etiam illud copia litterarum superare, adeoque ad scriben-

cultus, & numerus Deorum, religiosae denique caerimoniae ubique fere sint eaedem. Haec itaque, amice lector, observa, codices ipsos a nobis allatos inspice, & vale.

PRAECIPUA INDIAE
INTER SE

Granthamicum ſeu Samſcrd.	Indoſtanum ſeu Vanárenſe
അ a brevis	अ
ആ a longa	आ
ഇ i brevis	इ
ഈ i longa	ई
ഉ u brevis	उ
ഊ u longa	ऊ
ഋ ru brevis	ऋ ri
ൠ ru longa	ॠ ri
ഌ ilu brevis	ऌ li
ൡ ilu longa	ॡ li

ORIENTALIS ALPHABETA COLLATA

Nagaricum	Talinganicum
अ	అ
आ	ఆ
इ	ఇ
ई	ఈ
उ	ఉ
ऊ	ఊ
ऋ ri	ఋ ru
ॠ ri	ౠ ru
ऌ li	ఌ lu
ॡ li	ౡ lu

Granthamicum ſeu Samſcrd.	Indoſtanum ſeu Vanárenſe
എ e brevis	ए
ഏ e longa	
ഐ ai	ऐ
ഒ o brevis	ओ
ഓ o longa	
ഔ aù	औ
അം vel [illegible] am	अं
അഃ ah, vel a	अः

CONSONANTES RADICALES

ക ka	क
ഖ kha	ख

Nagaricum	Talinganicum
ए	ఎ
ऐ	ఐ
ओ	ఒ
औ	ఔ
अं	అం
अः	అః

SEU SIMPLICES

क	క
ख	ఖ

CONSONANTES RADICALES

గ ga	ग	
ఘ gha	घ	
ఙ nga	ङ	
చ cia	च	
ఛ ciha	छ	
జ gia	ज	
ఝ ggiha	झ	
ఞ gna	ञ	
ట ďďa	ट	
ఠ ddha	ठ	
డ ďa	ड	
ఢ dha	ढ	

ग	గ
घ	ఘ
ङ	ఙ
च	చ
छ	ఛ
ज	జ
झ	ఝ
ञ	ఞ
ट	ట
ठ	ఠ
ड	డ
ढ	ఢ

CONSONANTES RADICALES

ണ nna	ण
ത ta	त
ഥ tha	थ
ദ da	द
ധ dha	ध
ന na	न
പ pa	प
ഫ pha	फ
ബ ba	ब
ഭ bha	भ
മ ma	म
യ ya	य

SEU SIMPLICES

ण	ണ
त	ത
थ	ഥ
द	ദ
ध	ധ
न	ന
प	പ
फ	ഫ
ब	ബ
भ	ഭ
म	മ
य	യ

CONSONANTES RADICALES

ര ra	र
ല la	ल
വ w	व
ശ sha	श
ഷ sza	ष
സ ssa	स
ഹ ha	ह
ള lla	
ക്ഷ ksha	क्ष
റ rra	

SEU SIMPLICES

त्र	ర
ळ	ల
व	వ
श	శ
ष	ష
स	స
ह	హ
	ళ
छ	క్ష
	ఱ
	ఝ ji
	ఞ tii

Omnes heic allatae litterae ſimplices ſunt , poſt has ordine primo veniunt conſonantes ſimplices vocaliſatae, ſeu conſonantes vocalibus & diphthongis unitae, & per certas notas ac apices diſtinctae.

ka , ká , ki , kì , ku , kú , kr ,

𑌕 , 𑌕𑌾 , 𑌕𑌿 , 𑌕𑍀 , 𑌕𑍁 , 𑌕𑍂 , 𑌕𑍃 ,

kru , krú , kilu , kilú , ke , kai ,

𑌕𑍄 , 𑌕𑍄 , 𑌕𑍢 , 𑌕𑍣 , 𑌕𑍇 , 𑌕𑍈 ,

ko , kau , kam , kah .

𑌕𑍋 , 𑌕𑍌 , 𑌕𑌂 , 𑌕𑌃

ga , gá , gui , guí , gu , gú , gr ,

𑌗 , 𑌗𑌾 , 𑌗𑌿 , 𑌗𑍀 , 𑌗𑍁 , 𑌗𑍂 , 𑌗𑍃 ,

gru , guilu , guilú , gue , gai ,

𑌗𑍄 , 𑌗𑍢 , 𑌗𑍣 , 𑌗𑍇 , 𑌗𑍈 ,

go , gau , gam , gah .

𑌗𑍋 , 𑌗𑍌 , 𑌗𑌂 , 𑌗𑌃

Hoc ordine proceditur quoad omnes etiam reliquas radicales ſeu ſimplices litteras, quod vide in grammatica Samſcrda-

scrdamica *pag*.81. Hic idem ordo etiam obtinet in Alphabeto Nagarico, quod vide in libro *Asiatick researches tab. secunda*, *pag*. 13. & *sequentibus*, & quoad Indostanas seu Vanárenses in Alphabeto Bramhanico seu Indostano *pag*.49.

Exempla harum litterarum & modi scribendi in lingua litterali sacra Samscrdamica

ഇത്ഥംസഃഹരഭാഷ്യശ്രുത്വാ

ധിരഥെഃവചാംസിസഹരാഭ്യസ്യ

രഥംആബെൽയുദ്ധായസ്വധനുർദ്ദു

ര്യോധനഃസബാധി

Itham sa Hara bhasya shrutvá adhirathei vaciámsi saha rábhyassya retham ábel yudháyá sva dhanu duryodhana sabadi.

Suyodhana (in belloPandavarum celebris dux) ShivaeDei gloria amicti herois *Karna*, bellica virtute resonantibus verbis

bis exceptis, & ipſe non minus ſtrenuus bellator, ſtatim educto arcu & ſagittis praeliaturus currum conſcendit. *In libro Yudhishtira cap. 4. slogam ſeu ſtropha quinta*.

തവ ഭൂപ അബാസ്തനയാഃ പാ
ണ്ഡവനിധനായ യാന്ദി പാപാഃ തന
യാഃ കരിണ്യഃ ഇവാലാനേ താൻ
ഭവൻ നിദേശേ കുരുഷ്വ ബാലാ
ൻ ഏതാൻ

Tava bhupa abáſtnayá Pándava nídhanaya yándi pábá tanayá kariná ivą álane tán Bhaven nidéshé kurushva bálan edán.

O tu vere rex (Vishnu ſub nomine Kṭshna) a legitimo ſucceſſionis iure delapſis orphanis & pro iuſtitia pugnando caedi ſuae properare compulſis tuis filiis Pandavis auxilium praebe, tu fortes illos hoſtes noſtros imperio tuo coerce, quemadmodum indomiti elephan-
tes

tes ſtabulo coerceri & cicurari solent. *In Tudiſtira cap. 4. ſtropha* 10. De Pandavis his plura vide in grammatica Samſcrdamica in animadverſionibus ad fragmentum libri *Bhágavadam*.

Exemplum in vulgari gentilitia lingua Malabarica.

ആനമെലിഞ്ഞാലുംകൊട്ടിലി
ൽകെട്ടാറെയുള്ളൂ

Licet macreſcat elephas, in ſtabulo tamen eſt alligandus. *Proverbium*.

പൊന്നുശൂചികൊണ്ടുകുത്തിയാ
ലുംകണ്ണുപൊട്ടിയും

Etiam aurea acu oculi expunguntur. *Proverbium*.

കൊല്ലന്റെപിള്ളനിന്നുകൊ
ടാപട്ടിന്റെപിള്ളനിന്നുകുര
ക്കും

Res

Res e manibus cadens recipi poteſt, verbum ex ore delapſum recipi non poteſt. *Proverbium.*

ആനംമേറികയ്യെറ്റുനടക്കണ്ണുകാ

ണ്മൊക്കരുത പൊകയും വെണം

Elephantis collo inſidendo vehi vult, & videri non vult. *Proverbium.*

Modus Malabaricus ſcribendi epiſtolas familiares

ചുവന്നേത്തിടികൾ N.N. ക്കുറി

കുട്ടിഛെചെരത്തിടികൾ N.N.

നേരിയെഴുത്തുകവണ്ട

അപ്പുൾക്കരിച്ചുകിൾപിന്നുന്നം.

കൈമിലുളളേവകാരശകാര്യം പറ

ഞ്ഞുതിന്തില്ലയെല്ലാരെന്നുതുകൈര

ത്തുകാര്യക്കിന്നം നാം പറയെ

ണ്ടു

ഞ്ഞുന്നചെഷ്ടംകാര്യഭകിന്നംതീർ

ഇവിടെവരികയുംവെണം

In oppido Ciuvara exsistentis N. N. epistola.

In oppido Mutticera exsistenti N. N. cognoscenda res.

Post mortem patris repartiendae hereditatis negotium inter nos intercedens utique nondum conclusum fuit. Quare ad hoc aliaque negotia inter nos definienda & stabilienda huc veniat.

Foris epistola ita inscribitur:

കൂട്ടിചെറഞ്ഞാട്ടിയിൽ N.N.

പന്നന്നുസായന്നം vel കുറി

In oppido Mutticera exsistenti N.N. veniens epistola.

CANTILENA MALABARICA

IN LINGUA VULGARI

കാന്തഷ്ടനായാലിവനൊട്ടിലെലാന്ത

കന്നസ്സിരവച്ചുച്ചുരച്ചിടെണം

ന്നാന

നാരായണന്റെ പാദപങ്കജം

താൻ

നാരിജ്ഞനാനാം പാദ പങ്കജം

താൻ

Mánusheráyál iva randil onnu
Manaſſil vaciu yurecidénam
Ṇáráyanande Padapangagiam tán
Nárigenánam Padapangagiam tán.

O tu homo quiſquis es, unum ex duobus tibi mente ſeria & firma recolendum eſt,
Aut lotum (florem) *Vishnu Dei pedum ornamentum,*
Aut lotum (florem) *femineorum pedum ornamentum venerare.*

In hac cantilena vides in verſibus Malabaricis, uti etiam in Tamulicis ac Indoſtanis harmoniam carminis in primas duas uniuſcuiuſque verſus ſyllabas cadere.

F I N I S.

ALPHABETUM

GRANDONICO - MALABARICUM

SIVE

SAMSCRUDONICUM.

ROMAE MDCCLXXII.

Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidum Facultate.

CLEMENTI . XIIII. P. O. M

TVTORI . FIDEI. ET . CVSTODI . RELIGIONIS

CVIVS .. VIRTVTE . FELICITATE . IVSTITIA

SOLLICITVDO . OMNIVM . ECCLESIARVM

PROVIDE . ET . SANCTE . SVSTINETVR

ALPHABETVM . GRANDONICVM . MALABARICVM

SEV . SAMSCRVDONICVM

QVOD . AD . LATIVS . LONGIVSQVE . PROFERENDVM

CHRISTI . EVANGELIVM . INTER . INDICAS . GENTES

NVNC . PRIMVM . IN . TYPOGRAPHIA . SACR. CONGR

DE . PROPAGANDA . FIDE

INGENTI. SVMPTV. SCALPTVM. CONFLATVM ET. EXCVSVM. EST

STEPHANVS . BORGIA

A . SECRETIS . SS . CONGREGATIONIS

OB . MERITORVM . CVMVLVM

ET . RARVM . SVMMI . SACERDOTII . EXEMPLAR

INDVLGENTISSIMO . AC . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI

ANIMO . LIBENS

OFFERT . COMMENDAT

LECTORI
ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS
Praeses Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I NOvum prorsus peregrini Idiomatis Alphabetum nunc exhibemus, ut hisce veluti exoticarum lautitiarum primitiis Christianae Religioni, tum Litterato Orbi litare nos videamur. Alphabetum nempe Grandonico-Malabaricum, seu Samscrudonicum hoc est, unum scilicet ex tribus, quae in vastissima Malabarensi Regione usurpantur, quae quidem a Promontorio Comorino ad Canarense Regnum pertingit, & in qua quatuor Dynastae summas tenent, idest Cocini, Samorini, seu Calicuti, Travancori, & Canarai; quemadmodum & quatuor Religiones ibidem coluntur, Ethnica nimirum, Nestoriana, Iacobitica, & Catholica. Commode tres has Linguas accurate distinguit Clemens Peanius Alexandrinus, Carmelita Excalceatus Provinciae Pedemontanae, qui per plures annos Apostolicae Missioni Verapolensi, quae sui Ordinis Alumnis centum, & amplius abhinc annis concredita est, operam dedit: quique Romam redux & sacri muneris rationem reddere, & nobis ad huius Linguae instrumenta typographica scite paranda dux, & magister optimus opportune esse potuit, ut proinde eius etiam diligentia,

gis Damiae apud Indos Orientales Missionario, antea excusae fuerant anno CIↃIↃCCXVI. *Harum sane Linguarum Alphabeta nos etiam parare contendimus, ut per ea ceterorum, quae obtinemus, characterum ampla supellex, quae iamdiu personato Dorotheo Asciano, seu Matthiae Zimermannio* (1) *invidiam creavit, plenius augeatur. Verumtamen id honoris nobis nunc factum gratulamur, ut ad verae Religionis amplificationem, & ad Romanae Ecclesiae decus, hortante potissimum hac beatitudine temporum, quae nobis* CLEMENTIS *XIV. P. O. M. providentia, qua regimur, obtigisse gaudemus, huius Linguae formas, ac Orthodoxae Fidei placita, & rudimenta hisce consignata typis, quae propediem in lucem emittentur, primi omnino protulisse gloriaremur: Innotuerant sane aliqua ex parte Litterato Orbi huiusmodi Grandonico-Malabarici, seu Samscrudonici characteres, quibus scilicet Herbarum nomina designata videri possunt in Horto Indico Malabarico, quod opus per Henricum Van Rheedeium Malabarici Regni Gubernatorem, & Ioh. Casearium Ecclesiasten in Coccino cum notis, & commentariis Arnoldi Syenii, & Ioh. Commelinii editum est Amstelodami IX. Voluminibus instructum an-*

(1) *Montes Pietatis Romanenses*; in Tractatu sane calumnioso: *de Nervis rerum gerendarum Romanae Ecclesiae*; *Lipsiae* 1670. §. CL. *pag.* 522., *& seqq.*

no CIƆIƆCLXXVIII. (1), *& in quo nempe Regni Malabarici Plantae rariores Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brammhanicis characteribus, nominibusque expressae, & una cum floribus, fructibus, & seminibus delineatae exhibentur. Verum nec singuli characteres, nec qui ibidem habentur, typographicis formis expressi conspiciuntur, sed aere incisi in Tabulis prostant, quemadmodum & iisdem characteribus in lignea Tabula expressis habetur testimonium Emmanuelis Carnerii Interpretis Societatis Indico-Belgicae, ut & vulgares Malabarico-Tamulici insculpti deprehenduntur in Tabula pariter lignea, quam scilicet in Prologo* (2) *dedit Peanius noster. Ceterum Carolus Mortonius Medicus, & Societatis Regiae Londinensis a Secretis in Eduardi Bernardii Oxoniensis* Orbis Eruditi Litteratura (3), *seu in Tabula* XXVI. *Alphabetorum, quam a se restauratam, & supplementis quibusdam auctam charta maxima rursus edidit anno* CIƆIƆCCLIX., *commode col.* VII. *aliquot Litteras, quae Malabaricae inscribuntur, exhibuit, sed quae Tamulicae potius sunt, ut intuenti patebit. Desideratur quapropter Alphabetum hoc ipsum in ampla illa Alphabetorum Collectione, quam, adscitis quinetiam Orationibus Dominicalibus ducentis litterarum, & idio-*

(1) *Typis Ioh. Van Samerenz in fol.*
(2) §. XII. *pag.* 12.
(3) *Edit. ann.* 1689.

& idiomatum generibus expressis, edidit Lipsiae anno CIϽIϽCCXLVIII. typis Gott. Frid. Rumffii (1), Ioh. Frid. Fritzius, cui succenturiatus accessit Beniaminus Scultzius, quem supra laudavimus; Quandoquidem Tamulicae litterae sunt, quae ibidem pro Malabaricis proponuntur. Deest postremo etiam in Magno Lexico Encyclopedico, ubi idiomatum omnium Alphabeta recensentur, quamquam tamen Grandonicum Alphabetum Brammhanibus sacrum exhibeatur, ac interim aliqua ibidem etiam de Samscrudonico leviter attingantur.

III. Quare par fuit, ut de hac Lingua nova, & incognita prorsus nunc paullo fusius tractaretur, quod sane in Prologo accurate peractum a Peanio nostro deprehendes, ubi etiam nonnulla proferuntur, quae ad Grammaticam, cuius edendae stat consilium, pertinere potius videantur. Succedunt Prologo XI. Capita, quorum primum est de vocalibus litteris; II. de consonis simplicibus; III. de consonis compositis; IV. de litteris binis, ac ternis compositis; V. de aliis consonis duplicibus; VI. de litteris finalibus; VII. de variis litterarum nexibus; VIII. de recta pronunciandi ratione; IX. de litteris deficientibus; X. est de notis numericis, quas in VIII. Tabulas redegit;

---

(1) Orientalisch-und Occidentalischer Sprachmeister / &c.

degit; *ac* XI. *tandem succedit, quod Christianam Catechesim pro Tironum exercitatione comprehendit. Adnotat quinetiam Peanius noster ad calcem, inter Malabaricas voces aliquas adesse, quae cum Syriacis, vel Chaldaicis affinitatem habeant, ut sane habere etiam animadvertit Maturinus Veysierreius La-Crozius in eius Epistola ad Ioh. Chamberlaynium* (1), *qui putat una cum Religione Christiana Syrorum litteras penetrasse in remotissimas Orientis partes, in Taprobanam nempe Insulam, seu Sielediuam, quam nunc* Ceylan *dicunt, in Dioscoridem, sive Zocotoram, in Malleicam, & Callianam, quae Regiones nunc* Malabar, & Calecut *audiunt, & in quibus etiamnum non pauci ex iis populis Christiani supersunt, qui Syrorum elementis, & idiomate in Liturgiis utuntur. Testis hac de re esse etiam potest MS. Codex, in quo habetur* Ordo baptizandi iuxta ritum Chaldaeorum Syriace, *qui descriptus innuitur iussu Iulii Antonii Sanctorii per Gasparem de Malavar Indum, servum olim, deinde Diaconum, & familiarem Rever. D. Haaman Ignatii olim Patriarchae Iacobit., unum ex Praeceptoribus Linguae Chaldaicae, & Arabicae in Collegio Neophytorum Romae, mense Iulio anno* CIↃIↃLXXX., *qui Codex fuit Salomonis Nigri Damasci Syriae, Schismatici hominis, qui, emen-*

(1) *Thesaur. Epistolic. La-Crozian. Lipsiae* 1742. *Tom.* III. *Epist.* 42. *pag.* 83., *& seq.*

ementita Romana fide, Cathedram Linguae Syriacae in Archigymnasio Romanae Sapientiae, & Arabicae in Collegio Urbano de Propaganda Fide spatio annorum IV. obtinuit, ut ex vita, quam de se ipso conscripsit (1), *manifeste patet, quique dein in Angliam rediit, ac denuo etiam Halam Magdeburgicam petiit, ubi Heterodoxorum operibus ad Religionem spectantibus inserviebat, ut & eiusdem Orphanotropheo Libros suos plures donaverit, qui recensentur in Catalogo Codicum Mss. laudati Orphanotrophei, quem habes in Epistola Theophili Sigefridi Bayerii ad La-Crozium* (2). *Certe Saeculo VI. litteras Syriacas in Malabarensibus Regionibus una cum Christiana Religione cultas fuisse suadent praesertim, quae Cosmas Aegyptius Monachus, Indopleustes dictus, anno circiter IↃXXXV., imperante Iustiniano, scriptis mandavit* (3): Ἐν τῇ Ταπροβάνῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πέλαγός ἐστι,

---

(1) *Memoria Nigriniana, hoc est Salomonis Negri Damasceni vita, olim ab ipsomet conscripta, nunc autem accessionibus quibusdam illustrata &c. Edidit Gottlieb Anastasius Freylinghausen. Halae Salicae impensis Orphanotrophei* 1764. *pag.* 3., & 4.

(2) *Cit. Thesaur. Tom. I. Epist.* 3. *pag.* 19.

(3) *Opinio de Mundo Lib.* III. *pag.* 178., & 179. *Tom.* II. *Collectionis Novae Patrum, & Scriptor. Graecor. per Bernard. de Montfaucon Parisiis* 1706.

ἐστι, καὶ Ἐκκλησία Χριστιανῶν ἐστὶν ἐκεῖ καὶ κληρικοὶ, καὶ πιστοὶ, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ περαιτέρω· ὁμοίως, καὶ εἰς τὴν λεγομένην Μαλὲ, ἔνθα τὸ πέπερι γίνεται· καὶ ἐν τῇ Καλλιάνα δὲ τῇ καλουμένῃ, καὶ Ἐπίσκοπός ἐστιν ἀπὸ Περσίδος χειροτονούμενος. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Διοσκορίδους κατὰ τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἔνθα καὶ οἱ παροικοῦντες Ἑλληνιστὶ λαλοῦσι, πάροικοι τῶν Πτολεμαίων τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ὑπαρχόντων, καὶ κληρικοί εἰσιν ἐκ Περσίδος χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι ἐν τοῖς αὐτόθι, καὶ Χριστιανῶν πλῆθος.
In Taprobana Insula ad interiorem Indiam, ubi Indicum pelagus exstat, Ecclesia Christianorum habetur, ubi Clerici, & fideles reperiuntur: an ulterius etiam, ignoro. Similiter in Male, ut vocant (*unde Male barr*), ubi gignitur piper. In Calliana vero (sic nuncupant) Episcopus est, in Perside ordinari solitus. Similiterque in Insula, quae Dioscoridis vocatur, in eodem Mari Indico sita, cuius incolae Graece loquuntur, suntque coloni a Ptolemaeis Alexandri Macedonis successoribus istuc deportati, Clerici reperiuntur, ex Perside, ubi ordinantur, eodem transmissi: ibi etiam Chri-
stia-

ſtianorum multitudo verſatur. *Conſule hac de re, quae erudite Montfauconius diſſerit in Praefatione* (1) *ad ipſam Coſmae Chriſtianam Topographiam. Addit praeterea La-Crozius ſupra laudatus* (2) *Chriſtianos Malabarenſes iis uti litteris, quae Chaldaicis, ſeu Syriacis antiquis characteribus, qui Eſtranghelo vulgo dicuntur, reſpondent, ut ex quibuſdam ſchedis inde allatis, quae in Bibliotheca Regia Berolinenſi ſervantur, ſe deprehendiſſe affirmat, & ut etiam patet ex Miſſali Ms. iiſdem Chaldaicis litteris conſcripto, quod paucis ab heinc annis Florentius Polonus Epiſcopus Areopolitanus, & Vicarius Apoſtolicus in Serra Malabarum Romam miſit ad Sacram Congreg. de Prop. Fide, ut eius typis excuderetur.*

IV. *Malabares vero ſcripta ſua metrica potius, quam ſoluta oratione condere gaudent, ac multi inter eos idcirco omni tempore exſtiterunt Poetae, qui hiſtorias, & res ad Religionem pertinentes verſibus conſignarunt, & quidem vario modo. Tria enim metri genera potiſſimum in eorum Poeſi, quam* കവി Cavì *nominant, uſuveniunt, unum, quod XIV. pedibus conſtat; ac* പാട്ടു Paruvam *dicitur; alterum vero, quod*

(1) *Cap.* III. §. VI. *pag.* X.
(2) *Cit. Tom.* III. *Epiſt.* 42. *pag.* 82.

quod primum versum ex XVIII. pedibus, secundum ex XII. habet, & കണ്ണം Kánnam *vocatur; ac tertium tandem, cuius singuli versus ab Alphabeti litteris inchoantur, & സങ്കീർത്തനം* Sanghirttenam *appellatur. Bartholomaeus Ziegenbalgius testatur in eius Epistola ad La-Crozium* (1) *se iam concinasse* Delineationem Ethnicismi Malabarici, *quod Opus nondum editum Halae inter Mss. invenitur, & in eius Parte II. totum de Philosophia Caput de Poesi agere affirmat. Nos heic haud inopportunum, neque iniucundum futurum censemus, si fragmentum Poematis de Deipara heic nunc attulerimus, quod nobis Peanius noster communicavit, quodque metro, quod പറുവം* Paruvam *dicitur, & quo praesertim fabulosae eorum Numinum historiae, bella, & cetera ipsorum gesta conscripta habentur, conceptum est. Ex eo facile etiam quisque deprehendet, qua soni dulcedine carmina hoc idiomate, & hoc metri genere elaborata donentur, quae inest nimirum tribus prioribus syllabis ob harmoniae leges, quae in his potissimum perficiuntur. En illud:*

(1) *Cit. Thesaur. Epist. La-Croz. Tom. I. Epist.* 319. *pag.* 381., *& seqq.*

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഞ്യ പ ജ്ഞ ക ഠ്യ ക ഖി ഝ യ ക്ഷ ട ദ ശൈശ

ടി ഛ്യ ററം.

ക ദ ശ്യ ക്ഷ ൈപ ദ ന്ദ ലൈ ദ ഹ ശൈ ഷ്ഠ

ഝി ലൈ ന്ദ ൈപ ദ ലൈ

ക ശ്യ ക്ഷ യ ക്ഷ ദ ന്ന ഗ ഗ ഞ ഝി ഝ ഭ്യ

ക ദ ശി ഛ്യ

Suámiden bbhakdi nitiam maneſſil púndu Dévam
Suámida gunam predì ſnéhicciu vannicci-dum
Adinàl Déva dánam varddhikkum kcianam tórrum
Adinàl nájaga ddharmmà varggam behu biddham
Manà ſciuddhium ahangàra hinavum ddhár-ſztiam
Manà ſciubbhà anuruttivm Déva bbhìdium pinnè
Suvarnam tannil manì ſciòbbhikkum enna póle
Suvarnà kaniágheil ddharmabbhà ſciòbbhi-cciéttam
Màttullà pónna lóha ſceſzattil enna póle
Ma-

Mattullà ddharmmà anugà ganattil pragá-
sciccìu (1).

v. Malabares quinetiam scripta sua tradere consueverunt foliis oblongis, ഓല Ola *dictis ex Palma Indica, quae* പന Panà *vocatur, eaque exarant ope cuiusdam stili ferrei, vel chalibei, qui* എഴുത്താണി Ezuttáni, *vel* നാരായം Nárájam *apud ipsos audit. Huiusmodi graphium exstat etiam inter peregrina Cimelia Bibliothecae huius nostrae Congregationis ex dono Cl. Praesulis Stephani Borgiae eiusdem Congr. a Secretis. Nec caret Bibliotheca ipsa aliquot Voluminibus ex huiusmodi foliis compactis, quos* ഗ്രന്ഥം Grantham *Malabares dicunt, & quorum sex in ea adservantur. In horum uno Christiana Catechesis, & alia ad Religionem pertinentia*

(1) Idest: *Beata Virgo Maria Deum semper habens in mente, & propter ipsius bonitatem Dominum amabat, atque ipsi inserviebat, ac adeo Dei gratia omni momento in Virgine augebatur, ac multiplici virtutum genere Domina replebatur: in ipsa elucebant puritas, humilitas, prudentia, castitas, virginitas, religio, ac pietas in Deum. Verum sicuti universis metallis aurum purissimum supereminet, ac prae auro refulget lapis pretiosus, sic inter omnia virtutum genera pretiosae Virginis magis enituit clementia, ac misericordia.*

tum ſoluta oratione, tum carmine exarata continentur; in altero Tractatus habetur ad Medicam artem ſpectans; in tertio proſtant ſuperſtitioſae nonnullae Orationes, quas മന്ത്രം Mandram *Malabares vocant; in quarto paucula de rebus ſuperſtitioſis occurrunt, ſicut & ſortilegia, ac incantationes traduntur in quinto; ac demum in ſexto Catechiſmus Chriſtianus Miſſionis Malabaricae deprehenditur: ut nunc omittam* LVI. *alia folia huiuſmodi ex dono laudati Cl. Praeſulis in eamdem Bibliothecam illata, quae ſermones aliquot morales, atque in Chriſti paſſionem conſiderationes exhibent. Adeſt quinetiam fragmentum Poematis ab Anonymo in laudem Divi Alexii concinnatum, quod pariter hiſce foliis ex Indica Palma excipitur. Ceterum Europei praeſertim, qui in illis Regionibus degunt, charta communi utuntur, cui eorum ſcripta commendant, & ex qua dein Libros compingunt. Tale eſt Dictionarium Grandonico-Malabarico-Luſitanum in* 4. *inchoatum a Ioh. Erneſto Hanklendenio S. I., &, eo vita functo, perfectum ab Antonio Pimentelio Luſitano Archiepiſcopo Cranganorenſi. Aliud etiam Dictionarium Latino-Malabaricum in fol. nunc habet Bibliotheca ipſa ex dono Cl. Borgiae, cui eiuſdem Auctor Peanius noſter conceſſerat. Tertium etiam ibidem adſervatur Lexicon Malabarico-Luſitanum, cui Grammaticae Inſtitutiones adnectuntur, ex dono Peanii noſtri. Exſtat ibidem pariter Grammatica Luſitano-Mala-*

ba-

barica Sinica charta conscripta, cui parvum Lexicon succedit, & altera Latino-Malabarica in 8., auctoribus anonymis. Adest pariter Catechismus Missionis Malabaricae in 8. elaboratus, atque conscriptus ab Angelo Francisco a Sancta Theresa Vigliottio Carmelita Excalceato Provinciae Pedemontanae, Episcopo Metelopolitano, ac in Serra Malabarum Vicario Apostolico. Tum Miscellaneorum parvum volumen in 4. habetur, in quo Catechismus parvus pro pueris, Sermo de Passione Domini, Carmen de iudicio universali, aliud de Deipara, & Alphabetum denique Malabarico-Tamulicum comprehenditur. Insuper ex dono Cl. Borgiae Bibliotheca nunc habet Synodum Diamperitanam in 8. vetustissimae Indorum Orientalis Ecclesiae ab Alexio De Menezesio Eremita Augustiniano, Archiep. Metropolita Goensi, & Indiarum Orientalium Primate celebratam ex auctoritate Clementis VIII. Pont. Maximi anno CIƆIƆXCIX., *de qua infra dicemus; cui adnectitur methodus orandi per Laudosias, seu armillas precarias, quae rosaria, & coronae vulgo audiunt, tum brevis Catechismus, ac Vita Beati Andreae Apostoli. Accedit praeterea Commonitorium Pastorale, seu Conciliare, ac potius Diamperitanae Synodi explanatio, quam anno* CIƆIƆCVI, *concinnavit Franciscus Rozius Catalaunus S. I., qui Menezesii laborum, & vigiliarum consors, ac Syriacae Linguae interpres in celebratione laudatae Synodi exstitit, quique primum Episcopus Angamallensis, ac deinde Cranganorensis Archiepisco-*

b 2

piscopus designatus est. Nec omittendus venit Tractatus de VII. Ecclesiae Sacramentis in fol. exaratus manu Colanceri Matthai Cattenari, Sacerdotis Syri, qui auctorem habet Ioh. Bapt. Multedium Genuensem Carmelitam Excalceatum, Episcopum Limirensem, ac in Serra Malabarum Vicarium Apostolicum, quique ex laudati Peanii dono cessit Bibliothecae huiusce Congregationis, in qua nimirum Codices omnes, quos hactenus recensuimus, adservantur. Alii etiam huiusmodi Mss. Codices habentur in Bibliotheca Seminarii Missionum Apostolicarum apud Carmelitas Excalceatos ad Divi Pancratii extra Portam Aureliam: in qua scilicet exstat Grammatica Latino-Malabarica, atque Lexicon Lusitano-Malabarico-Latinum, auctore Stephano a S. Maria Carmelita Excalceato Veneto, ac in Indiis Orientalibus Missionario Apostolico; tum etiam Viridarium Orientale, in quo genuinae Herbarum, & Plantarum figurae graphice describuntur, ac earum natura, vires, ac proprietates accurate explicantur, auctore Matthaeo a S. Iosepho Carmelita Excalceato Neapolitano, in Arabia, Perside, ac demum in Indiis Orientalibus Missionario Apostolico, qui etiam multam operam impendit in Horto Indico Malabarico, quem supra innuimus, ut Casearius Belga Ecclesiastes in Civitate Cocinensi fatetur (1), & ut etiam Henricus Van Rheedeius rursus ingerit (2). Quapropter Codices hos

(1) *In Praefat. Tom. I.* (2) *In Praefat. Tom. II.*

hos omnes nunc innuiſſe iuvabit, tum ut Sacrae Congregationis uſibus, & opportunitatibus, ſi quando contigerit, patere facile poſſint, tum ut Appendicis loco eſſe etiam queant, ſi quando publicae luci affulgeat Bibliotheca Malabarica, *quam ab anno* CIƆIƆCCVIII. *concinnaverat Bartholomaeus Ziegenbalgius, ut ex eius Epiſtola ad La Crozium data cognovimus* (1), *quamque dein La-Crozius* (2) *ipſe Latine vertendam, atque etiam edendam Paullo Erneſto Iablonskio per litteras exhibuerat; quamquam nos facile deprehenderimus. ſaepe in hoc lapſos Ziegenbalgium, & La-Crozium, ut litteras, & cetera Tamulica nobis pro Malabaricis obtruderint.*

VI. Nunc id reliquum eſſet, ut de Malabaricae gentis religione, moribus, regione, ceteriſque aliqua praefaremur, ut quo loci Alphabetum hoc noſtrum in uſu ſit, clarius innoteſceret. Sed qui pro dignitate id faciat, qui tam anguſtis continetur limitibus? Quare ſaltem id curſim, & leviter, ut nobis nunc licet, perficiemus. Malabaribus quidem primarium Numen eſt പരബ്രഹ്മം Parabrahmam, *cui ſubſequuntur tercenta triginta duo decies centena millia Semideorum, quos* ദെവകൾ Dévaghel

(1) *Cit. Theſaur. Epiſtolic. La-Crozian. Tom. I. Epiſt.* 319. *pag.* 381., *& ſeqq.*
(2) *Ibid. Tom. III. Epiſt. 90. pag.* 170.

ghel *dicunt*, *quibusque pro Rege*, *&* *Principe* *adest Numen alterum*, *quod* ഇന്ദ്രൻ Indren, *seu* ദെവിന്ദ്രൻ Devindren *appellant*. *Communis est praeterea universis ferme Indorum Populis*, *ut docet Vir Cl. Augustinus Antonius Georgius Eremitarum Augustinensium decus*, *&* *ornamentum in suo* Alphabeto Tibetano (1), *Trinitas quaedam Deorum* ത്രിമൂർത്തികൾ Trimúrttighel *a Malabaribus nuncupata*, *quae quidem sit illis veluti Religionis fundamentum praecipuum*. *Brammhanis enim erat femina quaedam* परासाक्ती Parasakti, *quae* പരാശക്തി Parasciakti *audit* *&* *apud Malabares*, *idest prima quaedam potentia excellentissima*, *&* *sublimissima*, *ex qua tres filii prodierunt*, *quorum primus* ब्रम्हा Bramha *apud Indostanos*, ബ്രന്മാവ Branmáva *vel* ബ്രഹ്മാവ Brahmáva *apud Malabares dicitur*, *secundus* वीश्नु Viscnù *a primis*,

(1) *Part. I. §. XI. pag. 97.*, *tum §. LII. pag. 99.*

വിഷ്ണു Viſznu, ഹരി Hari, *vel* നാരായണൻ Nárâjanen *ab alteris ſalutatur, ac tertius tandem, quem illi* इस्वरन Iſuoren, *ſeu* इस्वर Iſuor *appellant, hi vero* രുദ്രൻ Rudren, ശിവൻ Sciven, മഹേശ്വരൻ Mahéſuaren, *ſeu* പരമേശ്വരൻ Paraméſuaren *etiam nominant. Varia dein his poteſtas a Matre tradita, & variae horum proprietates praedicantur, inter quas praecipuae ſunt* സൃഷ്ടി ſruſtì, സ്ഥിതി ſthidì, സംഹാരം ſamugáram, *nempe* creare, gubernare, & deſtruere, *quaeque a Georgio noſtro ibidem, ab Auctore Diſſertationis* De Diis Indorum Orientalium, *a Buchetio in Epiſtola ad Huetium, a La-Crozio in Libro* De Chriſt. Ind., *ac tandem a Ioh. Franciſco Pivatio in novo eius Dictionario* (1) *ample exponuntur. Inſuper Pivatius ope decem* aenea-

(1) *Nuovo Dizionario ſcientifico, e curioſo ſacro-profano. In Venezia* 1749. *per Benedetto Milocco pag.* 117. *ad pag.* 160.

aenearum Tabularum exhibet tantumdem metamorphoses Idoli விஷ்ணு Viſznù, *quae etiam cerni poſſunt mire expreſſae a Conſtantino Aſculano Capuccinorum Alumno in Nepalenſi illo Codice ex charta radicis arboreae, qui exſtat in Bibliotheca Collegii Urbani, & cuius nos meminimus in Praefatione ad Alphabetum Brammhanicum* (1)*; quemadmodum haec ipſa luculenter explanavit, ac confixit Ioh. Taddaeus a S. Birgitta Carmelita Excalceatus in eius Ms. Codice, qui in Archivo Fratrum Ordinis ſui ad Divae Mariae de Scala adſervatur. Ziegenbalgius quinetiam in ſuis ad La-Crozium litteris, quas ſupra citavimus, provocat ad* Delineationem Ethniciſmi Malabarici, *& ad* Genealogiam Deorum Malabaricorum, *quam ſe concinnaſſe affirmat; ſed Opera haec adhuc inedita ſunt, ut ipſe teſtatur* (2), *& ut nos etiam adhuc ſuſpicamur. Verum Chriſtiana Religio non nova, nec peregrina prorſus eſt illis in Regionibus, quin potius iamdiu floret; Teſtis enim eſt Coſmas Indopleuſtes, ut ex eius loco ſuperius adducto pateſcit, Saeculo VI. a Chriſto nato, ibidem veri Dei cultum obtinuiſſe. Tum celebres ſunt Chriſtiani illi, qui Sancti Thomae dicuntur, quique ſe eius diſcipulos gloriantur, licet id dubia, & incerta ſaltem traditione nitatur. Ceterum La-*

Cro-

---

(1) *§. VI. pag. XVIII.*

(2) *Tom. I. n. 319. pag. 381., & ſeqq.*

Crozius (1) *ad Bayerium scribens in ea est opinione, ut censeat, horum Christianorum originem in fine Saeculi* III. *esse statuendam. Ast vero, cui Thomae, an Christi Apostolo, qui in India fuerit, Maliapure degerit, ibique Christi Religionem stabiliverit, an Thomae Manetis discipulo, qui in Indiam venisse dicitur missus a Manete ipso circa ann.* CCLXXVII., *an Thomae altero Cannae, seu Mar-Thomae, mercatore Christiano Armeno, qui, imperante* ചെരമാൻപെരുമാൾ Cerà-Perumàl, *Rege nempe universae Malabaricae Ditionis circa ann.* DCLXXIV., *Indiam petiit, & cum admodum dives esset, Christianis Malabaricis multa beneficia impertivit, multaque illis a Rege privilegia obtinuit, ipsius Christianae Religionis apud Indos origo, & propagatio adscribenda sit; dubium sane est, & incertum. Historiam vero Malabarice scriptam de Divo Apostolo Thoma ex Ziegenbalgio memorat Theophilus Sigefridus Bayerius in Epistola ad La-Crozium* (2). *Tum Ziegenbalgius ipse* (3) *laudato La-Crozio ingerit suam de Christianis S. Thomae prolixam epistolam Tranquebaria ad Ministerium Berolinense missam. Ceterum La-Crozium Librum* de S. Thomae Christianis *elaboravit, quem memorat Bayerius, quemque elegantissimum vo-*

(1) *Tom.* III. *n.* 32. *p.* 62. (2) *Tom. I n.* 15. *p.* 24.
(3) *Ibid. cit. Epist.* 319. *pag.* 381., & *seqq.*

vocat (1). *Ast in tanta rerum incertitudine prudentius se gerere mihi videtur laudatus Bayerius, dum ait* (2): De S. Thoma, quis omnino sit, vehementer ambigo. Nam Apostolum non credam fuisse, quaedam videntur prohibere: ut negem, nulla satis iubet argumentatio. *Quod vero certum haberi debet, illud est, ex antiquis traditionibus notum esse, Christianos Syriacos in littore Montano, seu Maleibarico per longam saeculorum seriem suos Episcopos semper ex Babylonia habuisse. Tum in Concilio Nicaeno sub Constantino M. celebrato ann.* CCCXXV. *mentio fit Indiae magnae, nec ob aliam sane caussam, quam propter Christianos in ea tunc commorantes. Insuper veteres eorum Historiae Syriace scriptae, & illis in Regionibus inventae anno* CIↃIↃXCIX. *testantur, referente Antonio Govvea, qui* Itinerarium *scripsit* Alexii Menezesii in Montibus Angamalitanis in ora Malabarica, *Malabarensem Eiscopum duos olim habuisse Suffraganeos, qui eidem, tamquam Metropolitae suberant, Episcopum scilicet Zocotorae, sive Dioscoridis Insulae, & Episcopum Masin in Oriente. Ast Christiana Religio firmius in Indicis oris constabilita, amplificata, & ab erroribus expurgata fuit anno, quem supra dixi,* CIↃIↃXCIX., *in quo nimirum Alexius Menezesius olim Eremita Augustinianus, dein Goensis Archiepiscopus Synodum*

(1) *Ibid. Epist.* 40. *p.* 53. (2) *Ibid. Epist.* 36. *p.* 49.

dum in Urbe Malabarensi Diamper celebravit, qua sane multos, qui irrepserant, & late serpebant, Nestorianismi, & Manicheismi errores confodit, atque profligavit. Synodus haec ipsa, quam nos supra Malabarice scriptam designavimus, in Lusitanum idioma, & ex eo in Latinum conversa, edita est Romae anno CIƆIƆCCXLV. *Hieronymi Mainardii typis a Ioh. Facundo Raulinio Caesaraugustano, qui iam fuerat Eremitarum Augustinensium Magister Generalis, ac simul Historiam Ecclesiae Malabaricae, eiusdemque Liturgiam, ac Dissertationes varias insuper addidit. Hunc Librum consulat, qui pleniora desiderat. Nec leve incrementum Christianae Religioni factum in Indicis Malabarensium plagis post Apostolicos Ministros illuc primum ab Alexandro* VII. *Pont. Max. ablegatos ex Carmelitarum Excalceatorum Familia, quorum agmen duxit Iosephus M. Sebastianius, qui renunciatus Episcopus Hieropolitanus illic Episcopum ordinavit Indicum Presbyterum, nomine Alexandrum de Campo, quique Romam repetens missus est ad Aegei Maris Insulas, dein Episcopus Bisignanensis inter Calabros renunciatus, ac tandem ad Tiphernatem Ecclesiam in Umbria translatus est. Eius in Malabarenses Regiones delegationis Historiam Italice scripsit, quae Romanis typis dein excusa est anno* CIƆIƆCLVI. *Si de Missionum Apostolicarum statu aliis in Regionibus conterminis Indorum cognoscere quis velit, adeat Relationem Provinciae Malabarensis Francisci Barretii excusam anno* CIƆIƆCXLV., *& in qua plures quoque chorographicas eru-*

eruditiones percipere facile erit. Ceterum hac in re consuli etiam poterit Philippus Baldius in Descriptione Malabari, & Coromandelii, ut alios nunc omittamus, qui haec obiter attigerunt.

VII. Haec sunt, quae de Alphabeto Grandonico-Malabarico, seu Samscrudonico, tum de ceteris, quae ad ipsum pertinere visa sunt, praefari nobis nunc libuit. Faxit Deus, qui iamdiu videt, ac sustinet in Aquilone, & in Oriente admirandi nominis sui abominationem, & caelestis, vivificaeque doctrinae suae depravationem, & inscitiam, ut vel ab hisce levioribus primordiis, quorum dein ope etiam maioribus, utilioribusque incoeptis velificari enitimur, tantum & adiumenti, & commodi in Evangelicae veritatis Praecones, qui ab Apostolica Sede illuc ablegantur, derivetur, quo maiori, aliqua saltem ex parte, Christianae Fidei incremento per hoc ipsum consulatur. Trela siquidem nostra quamcitissime exspectant Christianum Catechismum in hoc ipsum idioma a Peanio nostro conversum, quo duce, & auspice per vastissimas illas Orientis plagas sincera, & intemerata Orthodoxae Religionis dogmata, & Christi mysteria, confractis tandem Idolis, devictis efficaci, suavique Christi gratia insipientibus cordibus Paganorum, eliminatisque superstitionis, & gentium ritibus, longe, lateque disseminentur. Qui legis, vivas, valeas, floreas feliciter.

ALPHA-

e erit. Ceterum hac in
hilippus Baldius in De-
oromandelii, ut alios
obiter attigerunt.
de Alphabeto Grando-
rudonico, tum de ce-
inere visa sunt, prae-
xit Deus, qui iamdiu
lone, & in Oriente ad-
nationem, & caele-
suae depravationem,
ifice levioribus pri-
iam maioribus, uti-
ri enitimur, tantum
in Evangelicae ve-
Apostolica Sede illuc
maiori, aliqua saltem
incremento per hoc
quidem nostra quam-
num Catechismum in
io nostro conversum,
vastissimas illas Orien-
temerata Orthodoxae
risti mysteriis, confra-
tis efficaci, suavique
cordibus Paganorum,
, & gentium ritibus,
ur. Qui legis, vivas,

ALPHA-

eruditiones percipere facile erit. Ceterum hac in re consuli etiam poterit Philippus Baldius in Descriptione Malabari, & Coromandelii, ut alios nunc omittamus, qui haec obiter attigerunt.

VII. Haec sunt, quae de Alphabeto Grandonico-Malabarico, seu Samscrudonico, tum de ceteris, quae ad ipsum pertinere visa sunt, praefari nobis nunc libuit. Faxit Deus, qui iamdiu videt, ac sustinet in Aquilone, & in Oriente admirandi nominis sui abominationem, & caelestis, vivificaeque doctrinae suae depravationem, & inscitiam, ut vel ab hisce levioribus primordiis, quorum dein ope etiam maioribus, utilioribusque incoeptis velificari enitimur, tantum & adiumenti, & commodi in Evangelicae veritatis Praecones, qui ab Apostolica Sede illuc ablegantur, derivetur, quo maiori, aliqua saltem ex parte, Christianae Fidei incremento per hoc ipsum consulatur. Prela siquidem nostra quamcitissime exspectant Christianum Catechismum in hoc ipsum idioma a Peanio nostro conversum, quo duce, & auspice per vastissimas illas Orientis plagas sincera, & intemerata Orthodoxae Religionis dogmata, & Christi mysteria, confractis tandem Idolis, devictis efficaci, suavique Christi gratia insipientibus cordibus Paganorum, eliminatisque superstitionis, & gentium ritibus, longe, lateque disseminentur. Qui legis, vivas, valeas, floreas feliciter.

ALPHA-